

THỐNG NHẤT TRIỀU TIÊN THEO GIẢI PHÁP VIỆT NAM TỪNG NGHĨ ĐẾN, NHƯNG KHÔNG THỰC HIỆN ĐƯỢC.

Thiện Ý

Như vậy là sau ba cuộc họp Thượng đỉnh, hai ở Bàn Môn Điếm trong khu phi quân sự ngăn chia hai Miền Nam-Bắc, một ở Thủ đô Bình Nhưỡng của Bắc Hàn và hứa hẹn cuộc họp Thượng đỉnh thứ tư ở Thủ đô Hán Thành Nam Hàn nội trong năm nay, giữa Chủ tịch Kim Jong Un của chế độ độc tài cộng sản Bắc Triều Tiên và Tổng thống Moon Jae In của chế độ dân chủ Nam Triều Tiên, đã cho người ta thấy sự hình thành một giải pháp tiến tới thống nhất đất nước Triều Tiên một cách hòa bình. Một giải pháp mà chính quyền chính thống quốc gia Việt Nam Cộng Hòa đã từng nghĩ đến cho Việt Nam, sau khi Pháp và Việt Minh cộng sản ký kết Hiệp Định Genève 1954 chia đôi Việt Nam. Thế nhưng giải pháp tốt đẹp, có lợi cho đất nước và dân tộc Việt Nam đã không thực hiện được vì sao?

I/- MỘT GIẢI PHÁP TỐT ĐẸP CÓ LỢI CHO ĐẤT NƯỚC VÀ DÂN TỘC.

Giải pháp này được thực hiện đại để qua ba giai đoạn:

1.- Miền Bắc cộng sản và Miền Nam quốc gia tập trung nỗ lực thực hiện mô hình chế độ chính trị theo ý thức hệ của mình.

2.- Miền Bắc cộng sản và Miền Nam quốc gia hiệp thương trên các lãnh vực có thể trao đổi được (*nhân đạo, thư tín, kinh tế mậu dịch, trao đổi tài nguyên thiên nhiên...*) theo trình tự thời gian phù hợp, như là quan hệ trong một đất nước có hai chế độ chính trị khác biệt, tạm thời qua phân, chờ ngày thống nhất một cách hòa bình.

3.-Thống nhất đất nước thông qua tổng tuyển cử tự do, có giám sát quốc tế hay không là tùy đồng thuận giữa nhà cầm quyền hai Miền Bắc cộng sản-Nam quốc gia; để nhân dân hai miền thông qua lá phiếu chọn lựa mô hình chính trị nào mà đa số cho là thích dụng, hữu hiệu và có lợi nhất cho đất nước và dân tộc.

Theo đó Miền Bắc cộng sản, trên vĩ tuyến 17 đêi Ải Nam Quan, đảng Cộng sản Việt Nam nắm quyền thống trị độc tôn, tập trung nỗ lực xây dựng thành công mô hình “*chế độ xã hội chủ nghĩa*” (*ngụy trang Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa*), bằng cách huy động mọi tiềm năng nhân lực, tài lực của Miền Bắc (*nội lực*) kết hợp với sự chi viện nhiều mặt (*nặng về xây dựng cơ cấu hạ tầng và phát triển kinh tế, văn hóa, khoa học kỹ thuật, xã hội, nhẹ về quân sự quốc phòng...*) của Liên Xô, Trung Quốc và các nước “*xã hội chủ nghĩa anh em*” (*ngoại lực*); tạo sức mạnh tổng hợp thực hiện thành công xã hội “*xã hội chủ nghĩa*”. Từ đó và nhờ đó chúng tỏ “*tính ưu việt*” và sự hiện thực của một xã hội “*xã hội chủ nghĩa*” mà đức tin cộng sản cho rằng mọi người dân đều được sống trong “*Độc lập- Tự do-ấm no-Hạnh phúc*”; mỗi người dân sẽ “*lao động theo năng lực, hưởng theo nhu cầu*”, nhờ đó mọi người dân được hưởng thành quả do sức lao động bỏ ra một cách tương xứng, góp phần tạo dựng một xã hội công bình, tương thân tương ái, sống với tinh thần “*mình vì mọi người, mọi người vì mình*”, đất nước phồn vinh; tạo tiền đề tiến tới một xã hội viên mãn “*xã hội cộng sản chủ nghĩa*” “*không còn giai cấp, không còn cảnh người áp bức bóc lột người*”, “*mọi người lao động tự giác, làm theo năng lực, hưởng theo nhu cầu*”. Vì khi đó, tài hóa dư thừa, thỏa mãn được mọi nhu cầu vật chất cũng như tinh thần của người dân; các hoạt động sản xuất, lưu thông phân phối tài hóa dịch vụ sẽ tự động, tự giác, nên không cần đến bộ máy nhà nước nên tiêu vong; mọi người đều được sống tự do, ấm no, hạnh phúc như “*Thiên Đường Cộng sản*”, trong một “*Thế giới đại đồng*”, không còn biên giới quốc gia (!?!)..

Trong khi đó Miền Nam quốc gia, dưới vĩ tuyến 17 đến Mũi Cà Mau, chính quyền chính thống quốc gia và các chính đảng quốc gia tập trung nỗ lực cùng nhân dân Miền Nam xây dựng thành công mô hình chế độ “*dân chủ pháp trị*” (*Việt Nam Cộng Hòa*); bằng cách huy động mọi tiềm năng nhân lực, tài lực của Miền Nam (*nội lực*) kết hợp với sự viện trợ nhiều mặt (*nặng về xây dựng cơ cấu hạ tầng và phát triển kinh tế, văn hóa, khoa học kỹ thuật, xã hội, nhẹ về quân sự quốc phòng...*) của Hoa Kỳ và các cường quốc đồng minh trong “**Thế giới Tự do**” (*ngoại lực*); tạo sức mạnh tổng hợp thực hiện thành công “**chế độ Tự do-Dân chủ pháp trị**”. Từ đó và nhờ đó chúng tỏ sự hiện thực một xã hội mà người Việt Nam mang ý thức hệ quốc gia tin là một xã hội nhân bản, khai phóng, có tự do, dân chủ, công bằng (*tương đối*), với sự cùng tồn tại của nhiều giai cấp xã hội sống chung, cộng đồng, đồng tiến, trong một đất nước phát triển toàn diện đến phú cường và văn minh tiến bộ theo kịp đà tiến hóa chung của nhân loại.

Giải pháp ba giai đoạn trên tương tự như giải pháp mà Nam-Bắc Triều Tiên đã thực hiện giai đoạn 1 và đang khởi động trở lại thực hiện tiến trình giai đoạn 2 (*vì đã khởi động những năm trước đây bị gián đoạn nhiều lần do cộng sản Bắc Hàn luôn leo*) để tiến tới giai đoạn 3 thống nhất đất nước. Giải pháp tương tự này đã từng được chính phủ chính thống quốc gia Việt Nam Cộng Hòa nghĩ đến và khởi động từ 64 năm trước đây (1954-2018), nhưng đã không thể thực hiện được (1). Vì sao?

II/- VÌ SAO VIỆT NAM ĐÃ KHÔNG THỰC HIỆN ĐƯỢC GIẢI PHÁP THỐNG NHẤT ĐẤT NƯỚC MỘT CÁCH HÒA BÌNH?

Theo nhận định của chúng tôi, một giải pháp thống nhất đất nước một cách hòa bình hết sức tốt đẹp và có lợi cho đất nước và dân tộc Việt Nam, nhưng đã không thực hiện được là vì:

1.- Đường lối chiến tranh đã được ngoại bang lựa chọn để thành đạt các lợi ích quốc gia ngắn hạn (*tiêu thụ cho hết các loại vũ khí tồn đọng sau Thế Chiến II và thử nghiệm các loại vũ khí mới của hai phe cộng sản và tư bản*) **cũng như dài hạn của mình** (*tạo thế thuận lợi để các cường quốc đi vào một thế chiến lược toàn cầu mới hậu Chiến Tranh Lạnh*).

Do đó, trong bối cảnh Việt Nam và Triều Tiên đều có số phận không may trong quá khứ, là đã rơi vào thế gọng kìm của cuộc chiến tranh ý thức hệ toàn cầu giữa cộng sản chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa hình thành sau Thế Chiến II (1939-1945), nên cũng khó khởi động thực hiện giải pháp thống nhất hai miền Bắc cộng-Nam quốc một cách hòa bình được. Vì vậy, Việt Nam và Triều Tiên đành phải chấp nhận đất nước bị chia đôi và cuộc chiến tranh Bắc-Nam cốt nhục tương tàn, vì đã được các thế lực khuynh đảo quốc tế chọn là nơi thể hiện hình thái “**Chiến tranh Nóng**” (*bất ổn, nội loạn, chiến tranh nơi các nước nghèo*) bên cạnh hình thái “**Chiến tranh Lạnh**” (*chạy đua vũ trang giữa các nước giàu, nên dù nước Đức chia đôi, vẫn không xảy ra chiến tranh giữa Đông Đức cộng sản-Tây Đức dân chủ, sau cùng đã thống nhất một cách hòa bình, bằng sự ưu thắng của Tây Đức dân chủ pháp trị trên Đông Đức độc tài đảng trị*).

Có điều khác biệt, là đảng Lao Động Triều Tiên đã tỏ ra khôn ngoan hơn đảng Cộng sản Việt Nam khi thực hiện nghĩa vụ công cụ cho cộng sản quốc tế Nga-Tàu, vì cộng sản Bắc Hàn chỉ thực hiện cuộc chiến tranh thôn tính Nam Hàn trong 3 năm (1950 - 1953) với sự tham chiến của “*chí nguyện quân Trung cộng*”, thì đã ngưng hẳn, sau khi bị liên quân Hoa Kỳ và Nam Hàn dưới ngọn Liên Hiệp Quốc đánh đuổi phải trở về cố thủ Bắc Hàn cho đến nay. Trong khi đảng CSVN thì hiếu chiến hơn, đã thực hiện một cuộc chiến tranh “*cốt nhục tương tàn*” lâu dài hơn để cộng sản hóa Miền Nam (1960-1975), với cái giá núi xương sông máu của nhân dân hai miền, đất nước tan hoang, để lại hậu quả nghiêm trọng, toàn diện và lâu dài cho đất nước và dân tộc.

Giờ đây, cả Bắc và Nam Triều Tiên như đều cảm thấy thời cơ thuận lợi đã đến để cùng thực hiện giải pháp thống nhất đất nước một cách hòa bình. Thời cơ thuận lợi đó là, Nam Hàn dân chủ đã phát triển kinh tế giàu mạnh, Bắc Hàn độc tài cộng sản còn nghèo yếu kinh tế, nhưng mạnh quân sự khi đã có vũ khí hạt nhân trong tay, để có thể chủ động cùng Nam Hàn thực hiện tiến trình đi đến thống nhất đất nước một cách hòa bình. Đồng thời, về đối ngoại, với tư thế của một nước có vũ khí hạt nhân, Bắc Hàn đã trực tiếp nói chuyện tay đôi với đại cường quốc nguyên tử và kinh tế Hoa Kỳ và đã được Hoa Kỳ (*cũng như Nga-Tàu*) lên tiếng tán dương nỗ lực thống nhất Triều Tiên bằng con đường hòa bình. Riêng Hoa Kỳ sẵn sàng trợ giúp cho tiến trình hòa giải Bắc-Nam đi đến thống nhất đất nước Triều Tiên, nếu Bình Nhưỡng thực hiện song song “**giải trừ vũ khí hạt nhân**”, tiến đến “**phi hạt nhân hóa**” trên bán đảo Triều Tiên như đã cam kết trong Thượng đỉnh Trump-Kim tại Singapor ngày 12-6-2018 vừa qua.

2.- Miền Bắc cộng sản đã tình nguyện làm công cụ cho ngoại bang, đã chủ động, tích cực phát động và tiến hành chiến tranh để thống nhất đất nước bằng bạo lực quân sự, làm tròn “*nghĩa vụ quốc tế cộng sản*” là mở mang bờ cõi cho các tân đế quốc cộng sản Nga-Tàu, cộng sản hóa toàn cõi Việt Nam, trong tham vọng cộng sản hóa toàn cầu.

Vì thế sau Hiệp định Genève 1954, ý đồ của cộng sản Bắc Việt là cộng sản hóa Miền Nam bằng pháp lý dựa trên Hiệp Định này (*Tổng tuyển cử thống nhất đất nước sau 2 năm.*) không thành. Vì chính quyền chính thống quốc gia ở Miền Nam không chấp nhận do về mặt pháp lý đã không ký Hiệp Định Genève nên không có nghĩa vụ thực thi. Về thực tế Miền Nam quốc gia thất thế nhiều mặt (*mới tiếp nhận độc lập từ tay thực dân Pháp, cơ cấu chính quyền quân sự chưa ổn định, dân số chênh lệch, cộng sản vốn có nhiều thủ đoạn gian manh..*). **Như vậy, Hiệp định Genève chỉ có giá trị pháp lý và thực thi đối với thực dân Pháp (*kẻ cướp nước*)**

và Việt Minh hay đảng cộng sản Việt Nam (*tập đoàn bán nước cho cộng sản quốc tế Nga-Tàu*). Do đó, thất bại trong âm mưu nhuộm Đỏ Miền Nam không thành, Cộng sản Bắc Việt đã thành lập “**Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam**” vào tháng 12-1960 “*ngụy dân tộc*” để che dấu bộ mặt cộng sản, làm công cụ thực hiện cuộc “*chiến tranh chống đế quốc Mỹ, giải phóng dân tộc, thống nhất đất nước*” không phải trong “Độc lập - Tự do” mà trong cương tỏa của cộng sản quốc tế Nga-Tàu. Thực tế sau ngày 30-4-1975 cưỡng chiếm được Miền Nam, Cộng sản Bắc Việt đã lộ nguyên hình làm công cụ tri tình cho cộng sản quốc tế Nga-Tàu, khi đưa cả nước “**tiến lên chủ nghĩa xã hội**”. Hậu quả tàn hại cho nhân dân và đất nước Việt Nam cũng như các nước từng là nạn nhân của chủ nghĩa xã hội, thực tế ra sao, không cần nói ra thì ai cũng biết. Chẳng thế mà trong diễn văn đọc trước phiên họp Đại Hội đồng Liên hiệp quốc ngày 25-9 mới đây, Tổng thống Hoa Kỳ Donald Trump đã có lời kêu gọi các nước trên thế giới “**chống lại chủ nghĩa xã hội và những đau khổ mà nó đã gây ra cho mọi người**”. Đơn cử trường hợp ở Venezuela, Tổng thống Donald Trump nói đây là một “**bi kịch của nhân loại**” với “*hơn 2 triệu người trốn chạy khỏi đất nước vì chế độ XHCN Maduro và sự hậu thuẫn của Cuba...*”. Và rằng “*Cách đây không lâu, Venezuela là một trong những quốc gia giàu nhất thế giới. Ngày nay, chủ nghĩa xã hội đã gây phá sản quốc gia dầu mỏ và khiến người dân rơi vào cảnh nghèo đói...*”.

3.- Miền Nam quốc gia đã bị ép buộc (*ngay tình không muốn*) **làm công cho ngoại bang, nên bị động thực hiện cuộc chiến tranh tự vệ có tính “đắp đập be bờ”** (*theo thể cờ Domino của Hoa Kỳ*) nhằm ngăn chặn, đẩy lùi cuộc chiến tranh của cộng sản Bắc Việt, công cụ bành trướng của cộng sản quốc tế Nga-Tàu. Do đó, Miền Nam quốc gia đã thất thế vì mất độc lập chủ quyền, nên khi chính quyền Ngô Đình Diệm (1954-1963) manh nha khởi động tiến trình thực hiện giải pháp trên giai đoạn (1) (*bí mật tiếp xúc với Hà Nội hay qua trung gian*) và không đồng ý cho quân Mỹ vào trực tiếp tham chiến, đã trở thành lý do để Mỹ hỗ trợ các Tướng,

Tá quân đội lật đổ và thay thế bằng một chính quyền công cụ thích dụng hơn (1963-1975).(2). Từ đó và do đó, Miền Nam quốc gia đã bị Miền Bắc cộng sản giết mất “**Chính nghĩa quốc gia, dân tộc**” bằng chiêu bài “**ngụy dân tộc**” từ thời kháng chiến chống Pháp, để phát động chiến tranh dưới chiêu bài “*Chống Mỹ cứu nước, giải phóng Miền Nam, thống nhất đất nước*”; không phải để giành độc lập dân tộc, mà để “ **cướp chính quyền**” Miền Nam nô dịch Việt Nam vào vòng cương tỏa của hai tân “*đế quốc cộng sản Nga-Tàu*”.

Vì thế sau khi dùng bạo lực chiến tranh cưỡng chiếm được Miền Nam, nhà cầm quyền cộng sản Bắc Việt đã đưa cả nước tiến lên “**chủ nghĩa xã hội**”. Khốn thay cho nhân dân Việt Nam trên cả nước đã bị đầy ải, khốn đốn mọi mặt trong 20 năm Việt cộng (*đảng và nhà cầm quyền CSVN*) triệt để xây dựng xã hội chủ nghĩa thất bại thảm hại (1975-1985), dù đã cố gắng “**cải tổ**”, “**đổi mới**” theo gương “*Tổ quốc xã hội chủ nghĩa Liên Xô*” vẫn không cứu vãn được. Nhưng cũng may mắn thay, sau đó nhờ “*Đế quốc Mỹ*” cự thù trong chiến tranh năm xưa đưa tay cứu vớt, bằng cách bãi bỏ cấm vận, thiết lập quan hệ ngoại giao (1995), giúp Việt cộng thực hiện chính sách “**Mở cửa**”, bật đèn xanh cho tư bản các nước (*không rầy chết mà Liên Xô và hầu hết các nước XHCN thì bị tử vong trên con đường chưa đến xã hội chủ nghĩa*) ùa vào đầu tư tại Việt Nam. Từ đó và nhờ đó, nhân dân cả nước đỡ khổ, đời sống ngày một cải thiện và Việt Nam có bộ mặt “**Phồn vinh**” như hôm nay là nhờ đâu? Chẳng cần nói ra thì người dân ai cũng biết chắc chắn không phải là nhờ “**công ơn Bác và Đảng**” đi theo con đường “*Kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa*” mà nhờ “*con đường kinh tế thị trường (đã và đang) định hướng tư bản chủ nghĩa*” do “**Đế quốc Mỹ**” và **các nước tư bản ban cho**. Từ thực tế này, người ta cũng hiểu vì sao hầu hết người dân trong nước đều như hướng lòng về Hoa Kỳ như một cứu tinh trước hiểm họa mất nước vào tay “**đồng chí Trung cộng**”.

Tất cả những gì chúng tôi trình bày trên có đúng vậy không? Thưa ông Tổng Trọng và mấy triệu đảng viên đảng Cộng sản Việt Nam

vẫn chưa phản tỉnh (*hay giả vờ không phản tỉnh để thụ lợi?*) dù chủ nghĩa cộng sản đã ở vào giờ thứ 25 và đức tin cộng sản của quý vị cũng đã mất từ lâu rồi mà sao vẫn chưa chịu tự thú trước nhân dân vậy?

Thiện Ý

Houston, ngày 27-9-2018

Ghi chú: (1), (2)

Đã có những tài liệu nói về việc chính quyền Ngô Đình Diệm liên lạc với Hà Nội qua trung gian của Trưởng phái đoàn Ba Lan trong Ủy Ban kiểm soát đình chiến, thực thi Hiệp Định Genève 1954 và các cuộc tiếp xúc trực tiếp với người của “*Mặt Trận Dân tộc Giải Phóng Miền Nam*”

Thực tế những tài liệu khả tín từ nhiều phía sau này cho thấy nội dung cuộc tiếp xúc bí mật mà không bí mật này (*CIA có biết*) không có gì làm mất Miền Nam vào tay CSBV sớm hơn như nhiều người lầm tưởng đưa ra như là lý do cần phải loại trừ Diệm-Nhu.

Sau đây là lời của Ông Cao Xuân Vỹ, một người thân cận của Ông Nhu đã tháp tùng chuyến đi gặp Phạm Hùng người của MTDTGPMN, của Cố vấn chính trị Ngô Đình Nhu, trước khi chết đã trả lời câu hỏi thứ 19 trong một cuộc phỏng vấn của Phong Trần, tác giả bài viết “Cao Xuân Vỹ - LỜI NÓI CỦA NGƯỜI TRÍ THỨC TRƯỚC KHI CHẾT” như sau (*Xin trích nguyên văn*):

“19. **Hỏi:** *Khi ông cùng ông Nhu đi gặp Phạm Hùng ở Bình Tuy, ông Nhu có cho ông biết hai người họ bàn chuyện gì không?*

Đáp: *Lúc ấy thì không. Chỉ biết chúng tôi cùng đến Quận Tánh Linh ở đây có một vùng do Cộng quân kiểm soát. Ban đầu cứ tưởng đi sẵn cốp như mọi khi. Nhưng đến nơi ông Nhu bảo chúng tôi ở ngoài, còn ông đi về phía trước độ vài trăm mét. Có Phạm*

Hùng chờ ở đó. Sau này về nhà tôi cũng không tiện hỏi ông Nhu. Nhưng qua những gì ông tự ý nói ra vào một lúc nào đó thì, nội dung câu chuyện trên một tiếng đồng hồ, gồm nhiều điều cho đến nay vẫn chưa được tiết lộ. Có một điều mà phía họ rất quan ngại, nếu không bảo là sợ, rất sợ chương trình Ấp Chiến Lược. Họ yêu cầu cho biết ai là người chủ trương và mục đích để làm gì? Ông Nhu trả lời: đó chỉ là chủ trương của chính phủ nhằm bảo vệ sinh mạng và tài sản của người dân, ngăn ngừa sự xâm nhập, phá phách của du kích các ông... Các ông bảo cán bộ đừng tìm cách đánh phá làng xã, thì chúng tôi sẽ bỏ luật 10/59. Cán bộ các ông có thể về sống với dân lành tại các ấp...

Về các điều kiện để hiệp thương thì nhiều lần Tổng thống Diệm đã nói, phải có 6 giai đoạn:

- Bắt đầu bằng việc cho dân hai miền trao đổi thư tín tự do.
- Rồi cho dân qua lại tự do.
- Thứ 3 là cho dân hai bên được tự do chọn định cư sang bên kia nếu muốn.
- Thứ 4 mới đến giai đoạn trao đổi kinh tế. Ví dụ miền Nam đổi gạo lấy than đá của miền Bắc chẳng hạn.
- Qua được các giai đoạn đó rồi mới tiến tới hiệp thương.
- Và sau cùng là tổng tuyển cử.

Có lần ông Nhu tính với chúng tôi: Ông dự đoán rằng, nếu cho dân tự do chọn nơi định cư, thì căn cứ theo tình trạng về tự do dân chủ tồi tệ và kinh tế kiệt quệ của miền Bắc lúc ấy, sẽ có khoảng 3 triệu người dân sẽ dần dần vào định cư ở miền Nam. Vì vậy “mình” phải chuẩn bị đất cho dân. Ông cũng tính rằng hiện dân số miền Bắc có tới 23 triệu, trong khi dân số miền Nam chỉ có 17 triệu. Nếu có được 3 triệu dân Bắc vào định cư ở miền Nam thì dân số 2 bên sẽ cân bằng. Bầu cử tự do, với sự giám sát của Quốc Tế thì chắc mình sẽ thắng...”